

-
- [1 straipsnis](#)
- [2 straipsnis](#)
- [3 straipsnis](#)
- [4 straipsnis](#)
- [5 straipsnis](#)
- [6 straipsnis](#)

2023 7 17

LT

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 180/21

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2023/1465

2023 m. liepos 14 d.

kuriuo numatoma skubi finansinė parama žemės ūkio sektoriams, patyrusiems konkrečių problemų, darančių poveikį žemės ūkio produktų gamintojų ekonominiam gyvybingumui

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, ypač į jo 221 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1)dėl COVID-19 pandemijos, jos poveikio maisto tiekimo grandinėms ir nuo 2021 m. rudens išaugusių energijos ir žemės ūkio gamybos priemonių kainų žemės ūkio sektorius patyrė spaudimą. Gamybos priemonių kainos labai išaugo visuose žemės ūkio sektoriuose. Energijos ir trąšų sąnaudos padidėjo dėl geopolitinių ir geoekonominių pokyčių dar prieš Rusijos agresijos karą prieš Ukrainą, kuris pablogino padėtį ir dar labiau neigiamai paveikė lūkesčius rinkoje;
- (2)todėl energijos ir trąšų sąnaudų dalis, palyginti su visu tarpiniu vartojimu, 2022 m. gerokai padidėjo, o didžiausias padidėjimas užfiksuotas kultūrinių lauko augalų ir daugiamečių pasėlių ūkiuose, abiem atvejais dėl jų patiriamo trąšų sąnaudų poveikio. Trąšų kainos vis dar yra istoriškai labai didelės. Remiantis duomenimis, ūkininkai reagavo sumažindami trąšų naudojimą, o tai turi iki šiol dar neaiškių neigiamų pasekmių derliui ir maisto bei pašarų produktų kokybei;
- (3)kitų gamybos priemonių, pvz., augalų apsaugos produktų ir gyvūnų sveikatos priežiūros priemonių, įrangos ir pakuočių, kainos ūkininkams ir maisto grandinės subjektams padidėjo dėl bendros infliacijos;
- (4)žemės ūkio produktų kainos taip pat padidėjo 2022 m., kai buvo pradama atsigauti po COVID-19 pandemijos ir kai iškilo susirūpinimas dėl to, ar produktų tiekimas pasaulyje po Rusijos išpuolio prieš Ukrainą bus pakankamas. Tačiau kai kuriuose sektoriuose, pavyzdžiui, pieno, vyno arba vaisių ir daržovių, šios didelės kainos negalėjo kompensuoti dėl didesnių gamybos sąnaudų prastėjančių verslo rezultatų;

- (5) pastaruoju metu daugelio žemės ūkio produktų, pvz., grūdų, aliejinių augalų, pieno produktų ar vyno, kainos smarkiai mažėja. Kai kuriose valstybėse narėse ir regionuose padėtis tapo ypač sudėtinga, nes sumažėjo gamybos priemonių ir žemės ūkio produktų kainų santykis;
- (6) dėl padidėjusių gamintojų sąnaudų visoje Sąjungoje išaugo maisto produktų kainos vartotojams, o tai turėjo įtakos maisto įperkamumui. Naujausi duomenys rodo, kad visoje Sąjungoje laikosi didelė maisto kainų vartotojams infliacija, viršijanti 15 proc. Kai kuriose valstybėse narėse ši vertė siekia beveik 40 proc. Yra įrodymų, kad didelės kainos turėjo įtakos vartojimo lygiui tam tikruose maisto sektoriuose, pavyzdžiui, mėsos, vyno arba vaisių ir daržovių sektoriuose. Vartotojai dažniau renkasi pigesnius maisto produktus ir atsisako ekologiškų maisto produktų, ekologiško vyno ir kilmės vietos nuorodomis bei geografinėmis nuorodomis saugomų maisto produktų. Tokie paklausos pokyčiai gali neigiamai paveikti gamintojų investicijų grąžą;
- (7) tam tikruose žemės ūkio sektoriuose ir tam tikrose valstybėse narėse ši bendrą ekonominių sunkumų scenarijų apsunkino neatidėliotinos su konkrečiais sektoriais susijusios problemos;
- (8) pastarojo meto išskirtiniai neigiami meteorologiniai reiškiniai tam tikruose regionuose, pavyzdžiui, sausra (Ispanijoje, Italijoje ir Portugalijoje) ir potvyniai (Italijoje), padarė didelę žalą žemės ūkio produktų gamintojams, o tai kelia pavojų jų ekonominiam gyvybingumui. Nors yra požymių, kad tokie įvykiai vyksta apskritai didėjant su klimato kaita susijusiai rizikai žemės ūkiui, šių įvykių intensyvumas buvo neeilinis;
- (9) grūdų ir aliejinių augalų sektoriuje ekstremalūs meteorologiniai reiškiniai, išstinkantys įvairius Sąjungos žemės ūkio regionus, kelia didelį pavojų pavasario ir vasarinių kultūrų kiekiui ir kokybei. Šis sektorius susiduria su mažėjančiomis kainomis. Palyginti su praėjusiais metais, grūdų kainos sumažėjo apie 40 proc. Dėl to ūkininkams kyla problemų, nes daugelis pastaraisiais mėnesiais pirkto brangių gamybos priemonių, o dabar jų produktų rinkos kainos vos padengia gamybos sąnaudas, o kai kuriais atvejais net nepadengia jų. Be to, kai kurie ūkininkai negalėjo apsėti savo laukų dėl mažo dirvožemio drėgnumo ir drėkinimui skirto vandens trūkumo, o dėl to sumažės gamyba ir derlius. Tai ypač pasakytina apie Čekiją, Daniją, Airiją, Ispaniją, Prancūziją, Kiprą, Latviją, Austriją, Portugaliją, Slovėniją ir Švediją;
- (10) rinkos padėtis vaisių ir daržovių sektoriuje yra labai sudėtinga dėl didelės infliacijos, darančios poveikį vartojimui, kuris, kaip apskaičiuota, sumažėjo bent 10 proc.. Situaciją dar pablogina didelės energijos sąnaudos. Energija yra svarbus šiltnamiuose auginamos produkcijos ir po derliaus nuėmimo reikalingos logistikos sąnaudų veiksnys. Todėl, nepaisant padidėjusių žemės ūkio produktų kainų, gamintojai ir toliau patiria spaudimą savo maržoms. Apynių sektorius susiduria su panašiais iššūkiais. Tokia padėtis susidarė keliose valstybėse narėse, visų pirma Belgijoje, Čekijoje, Vokietijoje, Estijoje, Airijoje, Graikijoje, Kroatijoje, Italijoje, Kipre, Latvijoje, Nyderlanduose, Slovėnijoje ir Suomijoje;
- (11) gyvulių sektoriuje gamintojams didelių sunkumų kyla dėl aukštų pašarų kainų, o taip pat energijos kainų ir bendros infliacijos. Nepaisant bendro palankaus jautienos, kiaulienos ir paukštienos kainų lygio, gamintojai susiduria su sunkumais padengdami savo gamybos sąnaudas. Sunkumai yra dar didesni pieno sektoriuje, nes 2022 m. pabaigoje išaugusios kainos pradėjo smarkiai mažėti. Be to, maisto produktų vartotojų kainos daro poveikį kokybiškų produktų paklausai tarp vartotojų, iš kurios tų sektorių ūkininkai gauna didžiąją dalį savo pajamų. Latvijos ir Lietuvos pieno sektoriaus padėtis yra ypač sudėtinga, nes nacionalinės pieno kainos sumažėjo labiau nei kitose valstybėse narėse. Be to, su pirmiau nurodytais sunkumais susiduria ir Belgijos, Čekijos, Vokietijos, Estijos, Graikijos, Ispanijos, Prancūzijos, Kroatijos, Italijos, Kipro, Liuksemburgo, Maltos, Austrijos, Slovėnijos bei Suomijos gyvulininkystės sektoriai;
- (12) paklausos sumažėjimas dėl infliacijos, be kita ko, eksporto rinkose, kartu su didele pasiūla visų pirma daro poveikį tam tikrų regionų vyno sektoriams, ypač raudonojo ir rožinio vyno

sektoriams. Netikrumą vyno rinkoje taip pat didino išaugusios gamybos sąnaudos ir neįprasti meteorologiniai reiškiniai. Ši situacija ypač paveikė Vokietiją, Ispaniją, Prancūziją, Italiją ir Portugaliją;

- (13) gali būti, kad Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2023/1225 [\(2\)](#) 2 straipsniu nustatytos laikino distiliavimo krizės atveju priemonės, pagal kurią valstybės narės gali nustatyti nacionalines paramos programas vyno sektoriuje, nepakaks padėčiai, susidariusiai dėl programų finansinio ribotumo, ištaisyti. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leidžiama naudoti papildomus finansinius išteklius, kad padidintų savo biudžeto asignavimus nacionalinėms vyno sektoriaus paramos programoms siekiant finansuoti daugiau distiliavimo veiklos pagal tuos pačius tinkamumo reikalavimus ir tomis pačiomis paramos sąlygomis, išskyrus įgyvendinimo terminą, kuris turėtų būti pritaikytas pagal šį reglamentą finansuojamai veiklai. Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti šia galimybe, šiuo reglamentu nustatytu Sąjungos finansiniu įnašu turėtų būti galima naudotis kartu su Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/2115 [\(3\)](#) VII priede 2023 ir 2024 finansiniams metams nustatytais finansiniais asignavimais;
- (14) vis dar labai didelės gamybos priemonių kainos, žemės ūkio produktų kainų kritimas, taip pat problemos, su kuriomis susiduria tam tikri sektoriai ir valstybės narės, gali sukelti likvidumo problemų žemės ūkio produktų gamintojams. Siekdamas ištaisyti šią padėtį, valstybės narės ėmė taikyti valstybės pagalbos priemones pagal Sąjungos valstybės pagalbos taisykles;
- (15) Komisija priėmė sprendimą dėl dviejų skubios žemės ūkio paramos paketų, kuriais gali pasinaudoti tam tikros valstybės narės siekdamos išmokėti kompensacijas didžiausią žalą patyrusių grūdų ir aliejinių augalų sektorių ūkininkams, t. y. Komisijos įgyvendinimo reglamentų (ES) 2023/739 [\(4\)](#) ir (ES) 2023/1343 [\(5\)](#), kuriais siekiama šalinti neigiamą poveikį, patiriamą dėl spaudimo kainoms minėtuose sektoriuose. Šis trečiasis skubios paramos paketas skirtas kitų valstybių narių ūkininkams, kurie susiduria su specifinėmis problemomis, darančiomis poveikį žemės ūkio gamybos gyvybingumui;
- (16) todėl siekiant padėti spręsti konkrečias nustatytas problemas ir užkirsti kelią sparčiam gamybos pablogėjimui tose valstybėse narėse, kurios nebuvo paramos pagal du naujausius žemės ūkio paramos paketus, nustatytus įgyvendinimo reglamentais (ES) 2023/739 ir (ES) 2023/1343, gavėjos, turėtų būti priimta išskirtinė priemonė;
- (17) nurodyti sunkumai yra konkreti problema, kuriai taikomas Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 221 straipsnis. Jų negalima lengvai pašalinti priemonėmis, kurių imamasi pagal to reglamento 219 arba 220 straipsnius. Padėtis nėra konkrečiai susijusi su esamu konkrečiu rinkos sutrikimu ar tikslia jo grėsme. Ji taip pat nesusijusi su priemonėmis, kuriomis būtų kovojama su gyvūnų ligų plitimu ar vartotojų pasitikėjimo praradimu dėl pavojaus visuomenės, gyvūnų ar augalų sveikatai;
- (18) reikėtų nustatyti sumas, kurias būtų galima skirti konkrečiai valstybei narei gavėjai, atsižvelgiant visų pirma į jos atitinkamą svorį Sąjungos žemės ūkio sektoriuje, remiantis tiesioginėms išmokoms taikomoms grynosiomis viršutinėmis ribomis, nustatytomis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1307/2013 [\(6\)](#) III priede. Nustatant sumas Ispanijai, Italijai ir Portugalijai reikėtų atsižvelgti į tai, kad šios šalys yra labiausiai nuo išskirtinių neigiamų meteorologinių reiškinų nukentėjusios valstybės narės. Latvijai ir Lietuvai skiriamomis sumomis reikėtų atsižvelgti į tai, kad šių šalių padėtis pieno sektoriuje yra ypač sudėtinga;
- (19) valstybės narės gavėjos turėtų paskirstyti pagalbą veiksmingiausiais kanalais, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriais atsižvelgiama į atitinkamų ūkininkų patiriamų sunkumų ir ekonominės žalos mastą. Jos turėtų užtikrinti, kad tie ūkininkai būtų galutiniai pagalbos gavėjai ir būtų vengiama bet kokio rinkos ir konkurencijos iškraipymo;

- (20)kadangi valstybėms narėms gavėjoms skirtos sumos tik iš dalies sumažintų ūkininkų patiriamus ekonominius sunkumus, šioms valstybėms narėms turėtų būti leista suteikti papildomą nacionalinę paramą tiems gamintojams laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų ir terminų;
- (21)siekiant valstybėms narėms gavėjoms suteikti lankstumą skirstyti pagalbą atsižvelgiant į atitinkamų ūkininkų aplinkybes, joms turėtų būti leista ją sumuoti su kita parama, finansuojama Europos žemės ūkio garantijų fondo ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai, užtikrinant, kad ūkininkai negautų kompensacijos permokos;
- (22)kad būtų išvengta kompensacijos permokų, valstybės narės gavėjos turėtų atsižvelgti į paramą, suteiktą pagal kitas nacionalines ar Sąjungos paramos priemones arba privačias schemas siekiant reaguoti į atitinkamus ekonominius nuostolius;
- (23)kadangi Sąjungos pagalbos sumos nustatytos eurais, siekiant užtikrinti, kad pagalba būtų skiriama vienodomis sąlygomis ir vienu metu, būtina nustatyti euro kaip nacionalinės valiutos neįsivedusioms valstybėms narėms (Čekijai, Danijai ir Švedijai) skirtos sumos konvertavimo datą. Kadangi šiame reglamente pagalbos paraiškų pateikimo terminas nenumatytas, taikant Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2022/127 ⁽⁷⁾ 30 straipsnio 3 dalį tikslinga laikyti, kad šiame reglamente nustatytioms sumoms taikomą valiutos kursą lemiantis operacinis įvykis yra šio reglamento įsigaliojimo data;
- (24)dėl priežasčių, susijusių su biudžetu, Sąjunga turėtų finansuoti valstybių narių gavėjų patirtas išlaidas tik jei jos patirtos iki tam tikros leidžiamos datos. Todėl šiai išskirtinei priemonei skirta parama turėtų būti išmokėta iki 2024 m. sausio 31 d.;
- (25)valstybės narės gavėjos turėtų pateikti Komisijai išsamią informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą, kad Sąjunga galėtų stebėti šiuo reglamentu nustatytos priemonės veiksmingumą;
- (26)siekiant užtikrinti greitą pagalbos išmokėjimą ūkininkams, valstybėms narėms gavėjoms turėtų būti sudaryta galimybė ši reglamentą įgyvendinti nedelsiant. Todėl šis reglamentas turėtų įsigaliooti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- (27)šiame reglamente nustatyta priemonė atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Bendra 330 000 000 EUR Sąjungos pagalba skiriama Airijai, Austrijai, Belgijai, Čekijai, Danijai, Estijai, Graikijai, Ispanijai, Italijai, Kiprui, Kroatijai, Latvijai, Lietuvai, Liuksemburgui, Maltai, Nyderlandams, Prancūzijai, Portugalijai, Slovėnijai, Suomijai, Švedijai ir Vokietijai, siekiant teikti išskirtinę paramą ūkininkams šiame reglamente nustatytais sąlygomis.
2. 1 dalyje nurodytos valstybės narės naudoja 3 straipsnyje nurodytas sumas priemonėms, kuriomis siekiama kompensuoti labiausiai paveiktų sektorių, pavyzdžiui, gyvūnų, vaisių ir daržovių, vyno, grūdų ir aliejinių augalų, ūkininkų ekonominius nuostolius, darančius poveikį žemės ūkio gamintojų gyvybingumui.
3. Priemonės taikomos remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriais atsižvelgiama į nukentėjusių ūkininkų patirtus ekonominius nuostolius ir užtikrinama, kad išmokos neiškraipytų rinkos arba konkurencijos.
4. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai ūkininkai nėra tiesioginiai Sąjungos pagalbos išmokų gavėjai, jiems atitektų visa Sąjungos pagalbos ekonominė nauda.

5. 1 dalyje nurodytų valstybių narių patirtos išlaidos, susijusios su išmokomis pagal 2 dalyje nurodytas priemones, atitinka Sąjungos pagalbos skyrimo reikalavimus tik jei išmokos išmokėtos iki 2024 m. sausio 31 d.

6. Taikant Deleguotojo reglamento (ES) 2022/127 30 straipsnio 3 dalį, šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nustatytoms sumoms taikomą valiutos kursą lemiantis operacinis įvykis yra šio reglamento įsigaliojimo data.

7. Parama pagal šiame reglamente numatytas priemones gali būti sumuojama su kita parama, finansuojama Europos žemės ūkio garantijų fondo ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai lėšomis.

2 straipsnis

1. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės, įgyvendinančios nacionalines paramos programas vyno sektoriuje, taip pat gali naudoti savo finansinius asignavimus, nustatytus šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje, laikino vyno distiliavimo krizės atveju priemonei finansuoti, kaip numatyta Deleguotojo reglamento (ES) 2023/1225 2 straipsnyje, laikydamosi tų pačių reikalavimų ir sąlygų, kaip nustatyta tame reglamente, išskyrus to reglamento 1 straipsnio 2 dalį ir 6 straipsnio pirmą pastraipą.

2. Pagal šį reglamentą finansuojama distiliavimo veikla gali būti vykdoma po 2023 m. spalio 15 d. Šiuo atveju šiai veiklai ir su ja susijusioms išmokoms toliau taikomi Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 39–54 straipsniai, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 ⁽⁸⁾ 4 straipsnio 1 dalies b punktas, 5 straipsnis, 7 straipsnio 3 dalis, 17 straipsnis, 40–43 straipsniai ir 51, 52, 54, 59, 63 ir 65 straipsniai. Taip pat Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2016/1149 ⁽⁹⁾ 1 ir 2 straipsniai, 43 straipsnis, 48–54 straipsniai ir 56 straipsnis ir Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1150 ⁽¹⁰⁾ 1, 2 ir 3 straipsniai, 19–23 straipsniai, 25–31 straipsniai, 32 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 33–40 straipsniai toliau taikomi *mutatis mutandis*. Be to, Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 907/2014 ⁽¹¹⁾ 5 straipsnis, 11 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 12 bei 13 straipsniai toliau taikomi už šią distiliavimo veiklą patirtoms išlaidoms ir išmokėtoms išmokoms.

3. Pagal šį reglamentą finansuojama distiliavimo veikla įgyvendinama pakankamai iš anksto, kad būtų galima išmokėti išmokas pagal 1 straipsnio 5 dalyje nurodytą išmokų tinkamumo finansuoti datą.

4. Valstybės narės, gali skirti papildomą nacionalinę paramą pagal šį reglamentą finansuojamai distiliavimo veiklai neviršydamos 200 proc., laikydamosi 3 straipsnio 2 dalies nuostatų dėl papildomos nacionalinės paramos.

5. Sąjungos finansinė parama, mokama už distiliavimo veiklą, finansuojamą pagal 1 dalį, laikoma Sąjungos finansiniu įnašu tais finansiniais metais, kuriais valstybės narės išmoka išmokas.

3 straipsnis

1. Pagal 1 ir 2 straipsnį Sąjungos patirtos išlaidos negali viršyti šios bendros sumos:

- a) 3 912 118 EUR Belgijai;
- b) 6 862 150 EUR Čekijai;
- c) 6 352 520 EUR Danijai;
- d) 35 767 119 EUR Vokietijai;
- e) 1 722 597 EUR Estijai;

- f) 9 529 841 EUR Airijai;
- g) 15 773 591 EUR Graikijai;
- h) 81 082 911 EUR Ispanijai;
- i) 53 100 820 EUR Prancūzijai;
- j) 3 371 029 EUR Kroatijai;
- k) 60 547 380 EUR Italijai;
- l) 574 358 EUR Kiprui;
- m) 6 796 780 EUR Latvijai;
- n) 10 660 962 EUR Lietuvai;
- o) 462 680 EUR Liuksemburgui;
- p) 240 896 EUR Maltai;
- q) 4 995 081 EUR Nyderlandams;
- r) 5 529 091 EUR Austrijai;
- s) 11 619 548 EUR Portugalijai;
- t) 1 234 202 EUR Slovėnijai;
- u) 4 269 959 EUR Suomijai;
- v) 5 594 367 EUR Švedijai.

2. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, gali skirti papildomą nacionalinę paramą priemonėms, kurių imamasi pagal 1 straipsnio 2 dalį, neviršydamos 200 proc. šio straipsnio 1 dalyje nustatytos atitinkamos sumos, su sąlyga, kad išmokamos išmokos neiškraipys rinkos ar konkurencijos arba dėl jų neatsiras kompensacijos permokų.

3. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės ir valstybės narės, naudojančios savo finansinius asignavimus 2 straipsnio 1 dalyje nurodytai laikino vyno distiliavimo krizės atveju priemonei finansuoti, iki 2024 m. sausio 31 d. sumoka šio straipsnio 2 dalyje ir 2 straipsnio 4 dalyje nurodytą papildomą paramą.

4 straipsnis

Kad būtų išvengta kompensacijos permokų, kai teikiama parama pagal šį reglamentą, 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės atsižvelgia į paramą, suteiktą pagal kitas nacionalines ar Sąjungos paramos priemones arba privačias schemas siekiant reaguoti į atitinkamus ekonominius nuostolius.

5 straipsnis

1. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės nedelsdamos ir ne vėliau kaip 2023 m. rugsėjo 30 d. dėl priemonių, įgyvendintų pagal 1 straipsnį, pateikia Komisijai:

- a) ketinamų taikyti priemonių aprašymą;
- b) kriterijus, pagal kuriuos nustatomi pagalbos teikimo metodai, ir pagalbos paskirstymo ūkininkams loginį pagrindimą;

- c) informaciją apie numatomą priemonių poveikį siekiant kompensuoti ūkininkų ekonominius nuostolius;
 - d) informaciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi siekiant patikrinti, ar numatytas priemonių poveikis pasiektas;
 - e) informaciją apie veiksmus, kurių imtasi siekiant išvengti konkurencijos iškreipimo ir kompensacijos permokų;
 - f) Sąjungos išlaidų mokėjimo prognozę, suskirstytą pagal mėnesius iki 2024 m. sausio 31 d.;
 - g) informaciją apie papildomos paramos, suteiktos pagal 3 straipsnio 2 dalį, dydį;
 - h) informaciją apie veiksmus, kurių imtasi siekiant kontroliuoti, ar ūkininkai atitinka reikalavimus, ir apsaugoti Sąjungos finansinius interesus.
2. Ne vėliau kaip 2024 m. birželio 15 d. 1 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės informuoja Komisiją apie bendras pagal kiekvieną priemonę išmokėtas sumas (jei taikytina, suskirstytas pagal Sąjungos pagalbą ir papildomą nacionalinę pagalbą), pagalbos gavėjų skaičių ir tipą ir priemonės veiksmingumo vertinimą.

6 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2023 m. liepos 14 d.

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ [OL L 347, 2013 12 20, p. 671](#).

⁽²⁾ 2023 m. birželio 22 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2023/1225 dėl laikinų išskirtinių priemonių, kuriomis nukrypstama nuo Europos Parlamento ir Tarybos Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 siekiant išspręsti vyno sektoriaus rinkos sutrikdymo tam tikrose valstybėse narėse problemą ir nukrypstama nuo Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2016/1149 ([OL L 160, 2023 6 26, p. 12](#)).

⁽³⁾ 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/2115, kuriuo nustatomos valstybių narių pagal bendrą žemės ūkio politiką rengtinių strateginių planų (BŽŪP strateginių planų), finansuotinių iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), rėmimo taisyklės ir panaikinami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013 ([OL L 435, 2021 12 6, p. 1](#)).

⁽⁴⁾ 2023 m. balandžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2023/739, kuriuo Bulgarijos, Lenkijos ir Rumunijos grūdų ir aliejingųjų sėklų sektoriams numatoma skubios paramos priemonė ([OL L 96, 2023 4 5, p. 80](#)).

⁽⁵⁾ 2023 m. birželio 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2023/1343, kuriuo Bulgarijos, Vengrijos, Lenkijos, Rumunijos ir Slovakijos grūdų ir aliejingųjų sėklų sektoriams numatoma skubios paramos priemonė ([OL L 168, 2023 7 3, p. 22](#)).

⁽⁶⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 ([OL L 347, 2013 12 20, p. 608](#)).

⁽⁷⁾ 2021 m. gruodžio 7 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2022/127, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/2116 papildomas mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų, finansų valdymo, sąskaitų patvirtinimo, užstatų ir euro naudojimo taisyklėmis ([OL L 20, 2022 1 31, p. 95](#)).

⁽⁸⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 ([OL L 347, 2013 12 20, p. 549](#)).

⁽⁹⁾ 2016 m. balandžio 15 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1149, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 nuostatos dėl nacionalinių vyno sektoriaus paramos programų ir iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 555/2008 ([OL L 190, 2016 7 15, p. 1](#)).

⁽¹⁰⁾ 2016 m. balandžio 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1150, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 nuostatų dėl nacionalinių vyno sektoriaus paramos programų taikymo taisyklės ([OL L 190, 2016 7 15, p. 23](#)).

⁽¹¹⁾ 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 907/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų, finansų valdymo, sąskaitų patvirtinimo, užstatų ir dėl euro naudojimo ([OL L 255, 2014 8 28, p. 18](#)).
